

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. S., s. r. o.**, so sídlom Š., IČO: X., spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Krajského súdu v O., oddiel C, vložka X., proti žalovanému: **A. H.**, nar. X., trvale bytom X., J., **o zaplatenie 222 273 Kč s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 15Cb/23/2004-258 zo dňa 19. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15Cb/23/2004-258 zo dňa 19. decembra 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zastavil konanie v časti o nároku na zaplatenie 222 273 Kč, návrh na pokračovanie v konaní zamietol, žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 18 015 Sk prostredníctvom Daňového úradu Bratislava I.

Z odôvodnenia vyplýva, že konaniu v predmetnej veci v časti o zaplatenie istiny bráni prekážka litispendencie. Začatým konaním, ktoré bráni tomu, aby v danej časti veci prebiehalo konanie, je konanie v trestnej veci Okresného súdu Martin sp. zn. 13T 104/03 v časti, v ktorej sa koná o nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní, vo výške a z tých skutkových dôvodov, ktoré sú totožné so skutkovými dôvodmi, o ktoré žalobca opiera svoj nárok na zaplatenie sumy 222 273 Kč. Uplatnený nárok v predmetnom konaní sa vzťahuje k rovnakým faktúram č. 70006 a č. 70009 ako v adhéznom konaní

v trestnej veci. Žalobcom – v trestnej veci poškodeným, bola uplatnená náhrada škody dňa 7. augusta 2003 a dňa 12. septembra 2003, pričom konanie v predmetnej obchodnej veci sp. zn. 15Cb/23/2004 začalo až dňa 5. januára 2004, kedy žaloba došla na súd. Nakoľko sa jedná o rovnaký skutkový nárok, avšak skôr uplatnený v trestnom konaní, ide o prekážku litispendencie, ako neodstrániteľného nedostatku konania (§ 83 O. s. p.). Preto súd návrh na pokračovanie v konaní zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že podaním zo dňa 17. 03. 2007 navrhol, aby sa v konaní, ktoré bolo rozhodnutím súdu prvého stupňa pod sp. zn. 15Cb/23/2004-77 zo dňa 20. 03. 2006 prerušené, pokračovalo, i keď voči žalovanému je vedené trestné konanie, ktoré sa týka konania žalovaného v obchodnom vzťahu so žalobcom a žalobca v tomto trestnom konaní si uplatnil ako poškodený nárok na náhradu škody voči žalovanému. Uviedol, že prejednanie trestnej zodpovednosti žalovaného za jeho konanie v obchodnom vzťahu so žalobcom nemá ani bezprostredný vplyv na riešenie tohto obchodného prípadu v tomto občianskom súdnom konaní. Preto má žalobca za to, že nič nebráni tomu, aby konanie v tejto veci pokračovalo. Má za to, že jeho odvolaniu proti zastaveniu konania, by malo byť vyhovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 83 O. s. p., začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Toto ustanovenie vyjadruje prekážku súdneho konania (litispendenciu), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká, resp. je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo.

Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade konanie vždy zastaví podľa § 104 ods. 1 O. s. p. Spravidla zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr.

Riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní je v zmysle ustanovenia § 82 O. s. p. začatím konania a tvorí prekážku začatého konania, ak bola žaloba v občianskom súdnom konaní podaná až potom, čo bol uplatnený návrh na náhradu škody v trestnom konaní.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si ako poškodený uplatnil náhradu škody voči žalovanému v trestnom konaní (adhézne konanie - § 43 ods. 2, 3 Trest. poriadku) dňa 7. augusta 2003 a dňa 12. septembra 2003 (č. l. 102, 104). Obžaloba na žalovaného bola na Okresný súd Martin podaná 15. 10. 2003 a toto konanie je vedené pod sp. zn. 13T 104/03. Súčasne žalobou zo dňa 29. 12. 2003 si uplatnil zaplatenie istiny vo výške 222 273 Kč s príslušenstvom ako obchodno-právnu vec na Krajskom súde v Žiline a konanie bolo začaté dňa 05. 01. 2004 v zmysle § 82 ods. 1 O. s. p. Prvostupňový súd správne zistil, že v daných veciach sú totožní účastníci konania, resp. strany v trestnom konaní, takisto správne zistil totožnosť skutkových okolností, t. j. skutočnosť, že istina, resp. škoda vyplýva z nezaplatených faktúr č. 70006 a č. 70009, a tiež, že sa jedná o rovnaký predmet konania – v občianskoprávnom konaní žalobou uplatnený nárok na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar, ako i v trestno-právnom konaní titulom náhrady škody. Nakoľko si žalobca uplatnil totožný návrh i neskôr podanou žalobou v občiansko-právnom konaní, prvostupňový súd postupoval správne, že konanie neskôr začaté v zmysle ust. § 83 O. s. p. zastavil.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa ust. § 219 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.